

Datum van
inontvangstneming

:

20/11/2020

Antwoord op de vragen

Zaak C-296/20 *

Stuk ingediend door:

Bundesgerichtshof

Naam van de zaak:

COMMERZBANK

Datum van indiening:

28 oktober 2020

De XI. Zivilsenat (elfde burgerlijke kamer) van het Bundesgerichtshof, samengesteld uit Prof. Dr. Ellenberger, vicepresident, Dr. Grüneberg, Dr. Matthias, Dr. Derstadt en Dr. Schild von Spannenberg, rechters, heeft op 6 oktober 2020

beslist:

Het verzoek om een prejudiciële beslissing van 12 mei 2020 wordt ingewilligd met betrekking tot de eerste vraag, die de uitlegging van artikel 15, lid 1, onder c), van het Lugano II-Verdrag betreft.

De tweede vraag, over de uitlegging van artikel 16, lid 2, van het Lugano II-Verdrag, wordt ingetrokken.

Motivering:

- 1 De tweede bij de beslissing van de Senat van 12 mei 2020 (XI ZR 371/18, WM 2020, 1305) aan het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: HvJEU) voorgelegde vraag hoeft niet meer te worden beantwoord, aangezien het antwoord volgt uit de beschikking van het HvJEU van 3 september 2020, mBank (C-98/20[, EU:C:2020:672], punten 33 en 36).
- 2 Die beschikking geeft daarentegen geen antwoord op de eerste bij de beslissing van de Senat van 12 mei 2020 (XI ZR 371/18, WM 2020, 1305) aan het HvJEU voorgelegde vraag.

* Procestaal: Duits.

- 3 Enerzijds was er in het hoofdgeding in zaak C-98/20 – anders dan in het in casu aan de orde zijnde geval – reeds ten tijde van het sluiten van de overeenkomst sprake van een grensoverschrijdende activiteit van de kredietverlenende bank. Zoals uitdrukkelijk vermeld in de beschikking van het HvJEU van 3 september 2020, mBank (C-98/20[, EU:C:2020:672], punt 2), was de kredietverlenende bank namelijk een in Polen gevestigde bank die via een bijkantoor onlineactiviteiten in de Tsjechische Republiek verrichtte, en verbleef de kredietnemer ten tijde van het sluiten van de betrokken leningovereenkomst in de Tsjechische Republiek (HvJEU, t.a.p. punt 27).
- 4 Anderzijds heeft bovengenoemde beschikking van 3 september 2020 in wezen betrekking op de uitlegging van artikel 18 van verordening (EU) nr. 1215/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2012 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (PB 2012, L 351, blz. 1; hierna: „executieverordening”), dat overeenkomt met artikel 16 van het Verdrag van Lugano II, terwijl de vereisten van artikel 17 van de executieverordening, dat overeenkomt met artikel 15 van het Lugano II-Verdrag, alleen in de punten 24 en 25 aan de orde komen.
- 5 Volgens deze bepalingen zijn artikel 18 van de executieverordening respectievelijk artikel 16 van het Lugano II-Verdrag van toepassing, mits aan de drie voorwaarden van artikel 17, lid 1, van de executieverordening en artikel 15, lid 1, van het Lugano II-Verdrag is voldaan. Ten eerste moet een overeenkomstsluitende partij een consument zijn die handelt op een wijze die geen verband houdt met zijn handel of beroep. Ten tweede moet er daadwerkelijk een overeenkomst zijn gesloten tussen die consument en een persoon die handelt in een professionele of commerciële hoedanigheid. Ten derde moet die overeenkomst behoren tot een van de categorieën van artikel 15, lid 1, onder a) tot en met c), van het Lugano II-Verdrag (zie arresten van 14 maart 2013, Česká spořitelna, C-419/11[, EU:C:2013:165], RIW 2013, 292, punt 30; 28 januari 2015, ██████████ C-375/13[, EU:C:2015:37], ZIP 2015, 1456, punt 23; 23 december 2015, Hobohm, C-297/14[EU:C:2015:844], NJW 2016, 697, punt 24, en 26 maart 2020, Primera Air Scandinavia, C-215/18[, EU:C:2020:235], NJW-RR 2020, 552, punt 56).
- 6 In de beschikking van het HvJEU van 3 september 2020, mBank (C-98/20[, EU:C:2020:672]) wordt in punt 24 vastgesteld dat volgens de informatie in de verwijzingsbeslissing in het hoofdgeding is voldaan aan de eerste twee van de drie genoemde voorwaarden, aan welke twee voorwaarden ook in het onderhavige geval duidelijk is voldaan (beslissing van de Senat van 12 mei 2020 XI ZR 371/18, WM 2020, 1305, punt 16 e.v.). Daarentegen wordt niet nader uiteengezet of ook is voldaan aan de derde voorwaarde, waarvan de Senat in de eerste vraag in de beslissing van 12 mei 2020 (t.a.p. punten 18 tot en met 22) om uitlegging heeft verzocht, maar wordt uit de voorgaande opmerkingen slechts de conclusie getrokken dat de in het hoofdgeding aan de orde zijnde overeenkomst onder de

categorie „consumentenovereenkomsten” in de zin van artikel 17, lid 1, van de executieverordening kan vallen.

Ellenberger

Grüneberg

Matthias

Derstadt

Schild von Spannenberg

Eerdere uitspraken in deze zaak:

AG Dresden, beslissing van 11.08.2017 - 105 C 5450/16 -

LG Dresden, beslissing van 14.06.2018 - 9 S 432/17 -